

Hangarin Mo Muna

**Pangunahing Talata: "Kaya huwag kayong mag-alala tungkol sa bukas, sapagkat ang bukas ay mag-aalala para sa sarili nito. Ang bawat araw ay may sapat na sariling kapighatian."
Mateo 6:34**

**Piniling Kasulatan:
Mateo 6:24-34**

Bilang bahagi ng Kaniyang Sermon sa Bundok, inutusan ni Jesus ang Kaniyang mga tagasunod na huwag mag-alala o maging "nababahala" para sa bukas. Ang pagkabahala at pag-aalala ay mga seryosong kaaway ng isang Kristiyano. Kung papayagan natin itong pumasok sa ating pag-iisip, maaari itong makasira sa ating pisikal at espirituwal na kalusugan. Paano natin mapaglalaman ang pagkabahala?

Pinaalalahanan ni Apostol Pedro, "Ibuhos ninyo sa Kaniya [Diyos] ang buong kabalisan ninyo, sapagkat Siya mismo ang nagmamalasakit sa inyo." (1 Pedro 5:7) Nagsusulat ang Apostol Pablo, "Huwag kayong mag-alala sa anumang bagay, kundi sa bawat sitwasyon, sa pamamagitan ng panalangin ... na

may pasasalamat, ihayag ninyo sa Diyos ang inyong mga kahilingan. At ang kapayapaan ng Diyos, na lampas sa lahat ng pagkaunawa, ang magbabantay sa inyong mga puso at isipan." Filipos 4:6,7

Malaki ang pinagkaiba ng kapabayaang at ng pagkabahala. Kung pabaya si Jesus sa kinabukasan, hindi niya sana sinabi sa kanyang mga alagad na tipunin ang mga tira-tira matapos pakainin ang napakalaking karamihan. Sa halip, ipinakita ng Guro sa pagkakataong iyon ang karunungan ng pagpapalano para sa susunod na pagkain. (Juan 6:1-13). Hindi ito isang "mapag-alalang" kaisipan na pinuri ng ating Panginoon. Inutusan ang mga alagad na gamitin ang ibinigay sa kanilang mga kamay, at huwag mag-aksaya ng kahit ano man dito.

Ang ating Pangunahing Talata ay hindi nagpapahiwatig ng kapabayaang sa ating pang-araw-araw na buhay kaugnay ng mga probisyon para sa ating sarili at sa mga umaasa sa atin. Ano nga ba ang ibig sabihin ng mga salitang ito ni Jesus? Kanina, pinaalalahanan ng Guro, "Huwag kayong mag-ipon para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa lupa, ... kundi mag-ipon kayo para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa langit, ... sapagkat kung nasaan ang inyong kayamanan, doon din naman mapupunta ang inyong puso." (Mateo 6:19-21). Ang "kayamanang" dapat nating pahalagahan higit sa anumang bagay sa buhay, at kung saan dapat

patuloy na nakatuon ang ating mga puso, ay ang mga kayamanang makalangit, ang "lubhang dakila at mahalagang mga pangako" ng Diyos. 2 Pedro 1:4

Narapat at kinakailangan na gumugol ng oras at enerhiya upang matugunan ang ating mga pangangailangan at ng mga umaasa sa atin, gaya ng pagkain, pananamit, at tirahan. Matapos tukuyin ang mga pangunahing pangangailangang ito, sinabi ni Jesus, "Alam ng inyong Ama sa langit na kailang an ninyo ang lahat ng ito." (Mateo 6:25-32). Pagkatapos ay pinaalalahanan niya, "Hangarin ninyo muna ang kaharian ng Diyos at ang kanyang katuwiran." (bersikulo 33). Ang salitang "hangarin" ay hango sa isang salitang Griyego na ang ibig sabihin ay "nais." Ang salitang "muna" ay may kahulugang "una sa oras, lugar, at kahalagahan."

Ang aral ni Jesus ay ang hangarin at pangunahing prayoridad ng isang Kristiyano ay dapat ang "kaharian ng Diyos" at ang pagkakataon ng pagiging kapwa tagapagmana kasama si Cristo sa kahariang iyon. Inilalarawan ito ni Apostol Pablo bilang pagiging "kasama ng iba sa isang makalangit na paanyaya." (Hebreo 3:1). Ang maringal na paanyayang ito ay upang maging "mga tagapagmana ng Diyos, at mga kapwa tagapagmana kay Cristo; kung tayo'y naghihirap na kasama niya, upang tayo'y magluwalhati naman na kasama niya." Roma 8:17

Kaya't huwag tayong mag-alala tungkol sa ating mga pangangailangan bukas. Pagkatapos nating gampanan ang ating bahagi, ilagay natin ang lahat sa mga kamay ng Diyos, na nakaaalam na "sa mga umiibig sa Diyos, ang lahat ng bagay ay nagtutulungan para sa kabutihan, sa mga tinawag ayon sa kaniyang layunin." talata 28